

**UCHWAŁA NR XVII/177/2020
RADY MIASTA I GMINY WRONKI**

z dnia 27 lutego 2020 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506 ze zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 roku, poz. 256) Rada Miasta i Gminy Wronki uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za bezzasadną kolejną skargę mieszkańca gminy Wronki na rzekome nienależyte wykonywanie zadań przez Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach.

§ 2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miasta i Gminy Wronki do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

I Wiceprzewodniczący Rady
(-) Jerzy Florian Śmiłowski

Ustosunkowując się co do zasygnalizowanej w piśmie przez skarżącego - sprawy lekarstw, należy stwierdzić, że skarżący nie odnosi się do konkretnego złożonego przez niego wniosku do Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach na zakup leków. Dotychczas, wszystkie wnioski składane przez skarżącego rozpatrywane były nie tylko przez Miejsko – Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej we Wronkach, ale również przez Radę, gdyż po każdym złożonym wniosku do M-GOPS, skarżący składał kolejną skargę na Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach oraz pracowników tego ośrodka.

Co do sprawy opisanego przez skarżącego zasiłku pielęgnacyjnego, stwierdzić należy, że z art. 25 ust. 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2020r. poz. 111) wynika, że w przypadku wystąpienia zmian w liczbie członków rodziny, uzyskania dochodu lub innych zmian mających wpływ na prawo do świadczeń rodzinnych, w tym na wysokość otrzymywanych świadczeń, wnioskodawca (w tym pełnoletnia osoba niepełnosprawna) jest obowiązana do niezwłocznego powiadomienia o tym organu właściwego wypłacającego świadczenia rodzinne, a osoby otrzymujące świadczenia rodzinne są obowiązane do udzielania, na żądanie organu właściwego lub wojewody, wyjaśnień oraz informacji co do okoliczności mających wpływ na prawo do świadczeń rodzinnych (art. 25 ust. 3).

Żona skarżącego złożyła do ZUS wnioski w październiku 2019r., a do pracownika M-GOPS przyszła osobiście w dniu 10.01.2020r. - z decyzją o przyznaniu dodatku pielęgnacyjnego z dnia 23.12.2019r. Z treści decyzji ZUS wynika, że dodatek pielęgnacyjny przysługuje od października 2019r. i otrzymała ona spłatę za zaległe miesiące. O tym, że złożyła wniosek w ZUS nie powiadomiła Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach. Tym samym w dniu przedłożenia decyzji niezwłocznie wstrzymano jej wypłatę zasiłku pielęgnacyjnego - decyzją z dnia 10.01.2020. W tym samym dniu poinformowano ją także o tym, że podwójnie wypłacone świadczenie podlega zwrotowi. Na podstawie art. 16 ust. 6 ustawy o świadczeniach rodzinnych **zasiłek pielęgnacyjny nie przysługuje osobie uprawnionej do dodatku pielęgnacyjnego**. Zwrot następuje niezależnie od Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach, gdyż jak stanowi art. 16 ust. 7, osobie, której przyznano dodatek pielęgnacyjny za okres, za który wypłacono zasiłek pielęgnacyjny, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który przyznał dodatek pielęgnacyjny, wypłaca emeryturę lub rentę pomniejszoną o kwotę odpowiadającą wysokości wypłaconego za ten okres zasiłku pielęgnacyjnego i przekazuje tę kwotę na rachunek bankowy organu właściwego, a przekazanie kwoty odpowiadającej wysokości zasiłku pielęgnacyjnego, o którym mowa wyżej, uznaje się za zwrot świadczeń nienależnie pobranych (art. 16 ust. 8).

Żonie skarżącego, wbrew sugestiom skarżącego, nikt nie obiecywał umorzenia należności, gdyż nie należy to do kompetencji Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach, ponieważ, jak to powyżej stwierdzono i uzasadniono, osobie, której przyznano dodatek pielęgnacyjny za okres, za który wypłacono zasiłek pielęgnacyjny, ZUS, który przyznał dodatek pielęgnacyjny, wypłaca emeryturę pomniejszoną o kwotę odpowiadającą wysokości wypłaconego za ten okres zasiłku pielęgnacyjnego i przekazuje tę kwotę na rachunek bankowy organu właściwego, czyli M-GOPS, gdyż zgodnie z art. 30 ust. 1 ustawy o świadczeniach rodzinnych „Osoba, która pobrała nienależnie świadczenia rodzinne, jest obowiązana do ich zwrotu”.

Powyższa ustawowa procedura nie przewiduje wydawania przez organ właściwy (Dyrektora M-GOPS lub ZUS) jakichkolwiek decyzji administracyjnych w tym w szczególności decyzji o nienależnie pobranych świadczeniach.

Ustawa o świadczeniach rodzinnych nie przewiduje również możliwości umorzenia należności (616,10 zł.), o umorzenie których zwraca się skarżący.

Zasiłek pielęgnacyjny i dodatek pielęgnacyjny nie służą wzbogaceniu się osób do nich uprawnionych, lecz są przeznaczone na pokrywanie przez osoby otrzymujące te świadczenia wydatków wynikających z niepełnosprawności uniemożliwiającej takim osobom samodzielne funkcjonowanie. Cel i charakter oraz funkcja obu świadczeń są podobne. Za twierdzeniem powyższym przemawia, iż w art. 16 ust. 6 ustawy o świadczeniach rodzinnych uregulowano kwestię zbiegu uprawnień w ten sposób, iż **świadczenia te**

wykluczają się wzajemnie (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z dnia 28 lipca 2016 r. sygn. akt: II SA/Po 379/16).

Nie jest wiadome z jakim kierownikiem rzekomo rozmawiała żona skarżącego, ponieważ jedynym kierownikiem w M-GOPS jest kierownik Warsztatów Terapii Zajęciowych (WTZ), a na czele M-GOPS stoi dyrektor i jego zastępca, a nie kierownicy. Wbrew sugestiom skarżącego, jego żona nie rozmawiała, z żadną z tych osób jak również nieprawdziwe jest stwierdzenie skarżącego, że któryś z pracowników M-GOPS, który ponoć stwierdził, że jego żona nie musi zwracać zasiłku - już nie pracuje w M-GOPS, gdyż faktycznie, całość rozmowy z żoną skarżącego odbywała się w obecności 2-ch pracowników MGOPS, które nadal pracują w tym ośrodku.

Z uwagi na powyższe, działania pracowników M-GOPS były prawidłowe i zgodne z obowiązującymi przepisami prawa.

Niezrozumiałym jest także fakt, dlaczego skarżący wraz z żoną już się zadłużyli, skoro świadczenie nie zostało jeszcze potrącone ze świadczeń ZUS, gdyż stosowne postanowienie zostało wydane dopiero dnia 14.02.2020r. i przekazane do wiadomości żonie skarżącego.

Sprawa zwrotu nienależnie pobranego zasiłku pielęgnacyjnego, w związku z wcześniejszym nabyciem w ZUS prawa do dodatku pielęgnacyjnego została wyłączona z orzekania przez organy administracji publicznej i sądy administracyjnych. Od decyzji ZUS dokonujących pomniejszenia świadczeń emerytalno-rentowych na skutek nienależnie pobranego zasiłku pielęgnacyjnego, przysługuje odwołanie do sądu powszechnego (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 7 lutego 2019 r. sygn. akt: IV SA/Gl 476/18).

Opisane przez skarżącego działania, które podjął Dyrektor i pracownicy Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach należy uznać za prawidłowe, i z tych też przyczyn Rada nie dopatrzyła się w postępowaniu M-GOPS naruszenia obowiązków i uprawnień, więc nie można im postawić zarzutu zaniedbań lub nienależytego wykonywania powierzonych ustawami zadań (art. 227 k.p.a. - Dz. U. z 2020r. poz. 256), które mogłyby skutkować uwzględnieniem skargi.

Jak stanowi art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia, tj. Rada może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Uzasadnienie

Dnia 13.02.2020r. do Burmistrza Miasta i Gminy Wronki wpłynęło kolejne pismo mieszkańca gminy Wronki, noszące znamiona skargi na działalność Dyrektora Miejsko – Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej we Wronkach i pracowników tego ośrodka.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, jeżeli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrzenia skargi, to wówczas Rada jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych.

W myśl § 106c ust. 1 i 2 statutu Miasta i Gminy Wronki, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Miasta i Gminy Wronki rozpatruje wstępnie przekazane jej przez Przewodniczącego Rady skargi, wnioski i petycje wpływające od mieszkańców gminy Wronki i innych podmiotów działających na terenie gminy. Uchwały Komisji dotyczące skarg, wniosków i petycji Przewodniczący Komisji przekazuje bezzwłocznie Przewodniczącemu Rady.

Realizując dyspozycje przepisów podanych w podstawie prawnej uchwały, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji przedkłada Radzie projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia przedmiotowej skargi. Komisja proponuje również uznać skargę za niezasadną, z poniższym uzasadnieniem faktycznym i prawnym.